

Úvodní slovo

ÚVODNÍ SLOVO

Zatímco v posledních desetiletích byly technologické pokroky v popředí veřejné pozornosti, zároveň souběžně existoval pokrok lidského vědomí, který byl vyjádřený jako poměrně náhlý skok v celkové úrovni. Tato nesmírně hluboká a blahodárná změna, ke které došlo koncem osmdesátých let dvacátého století, nebyla světem nijak pozorována, ale přesto byla zjištěna a dokumentována novou metodou výzkumu vědomí, která udělala klíčové odhalení, jak odlišit pravdu od klamu a podstatu od zjevu. Dokonce překvapivě může tato metoda také odhalit i dokonce specifickou míru pravdivosti nebo lži na jednoduché exponenciální stupnici od 1 do 1000, která zahrnuje všechny možnosti vědění v rámci lidské domény i mimo ni.

Jak lze vidět z jednoduchého průzkumu a pozorování, utrpení lidstva, nyní stejně jako v celé historii (s výjimkou přírodních katastrof), bylo dáno především neschopností rozlišit pravdu od klamu, realitu od iluze, vnímání od podstaty a názory od ověřitelné skutečnosti. To znamená, že odhalení výzkumu vědomí poskytuje nové paradigma, ze kterého se přehodnotí celý lidský stav v průběhu velkých časových období, protože stupnice dává kontext a rozšířené paradigma, které současně zahrnuje lineární a nelineární sféry.

Tento objev představuje zásadní skok v lidském poznání, který také objasnil, že prokazatelná definice pravdy je možná pouze tehdy, pokud stanovisko zahrnuje současně obsah (lineární) a souvislosti (nelineární). Tento obsah je srozumitelný jen v rámci kontextu, který již byl uznán v disciplíně „situační etiky“, podle které dokonce i soudní systém uznal významný vliv kontextu (motivů, situace, záměru, mentálních schopností a okolností, postojů, atd.).

Všechny historické pokusy o definování ověřitelné pravdy postrádaly standard pro srovnání, který by byl absolutní, neměnný, definovatelný, potvrditelný a prokazatelný. To znamená, že objevení pragmatického způsobu identifikace a potvrzení pravdy ukazuje na zcela nový, velký rozměr pro pokrok lidského porozumění a pochopení.

Znalosti označují organizovaný, systematický soubor informací nebo studií, jako jsou přírodní vědy a jejich zákony v praxi, jak jsou potvrzené aplikací. Navíc informace jsou teoretické (akademické), stejně jako klinické, prokazatelné a ověřitelně pragmatické. V lékařské praxi například (kalibrační úroveň 445), stejně jako ve vědě (kalibrační úroveň 440), existuje uplatňování vědeckých zásad pro přírodovědné a inherentní disciplíny.

Studium nelineární domény bylo historicky označované jako ontologie, metafyzika, teologie a filozofie, stejně jako historické náboženství. Moderní náboženské organizace, například Religious Science, Unity, Nová myšlenka, Christian Science a nekonfesionální církve, se zaměřily na shodnosti podstaty duchovna, než aby zdůrazňovaly rozdíly klasických historických církevních dogmat.

Povědomí se objevilo z vnitřního jádra duchovní reality, která se skrývá za historickými, zdánlivě odlišnými náboženskými odhaleními. Tak moderní člověk stále hledá jádro ověřitelné duchovní pravdy, protože po celou dobu historie často odbočil a pravda byla zakryta církevními dogmaty nebo problematickými stanovisky. Tradiční náboženství často zahrnovala naivní starověké kulturní mýty a legendy, které byly více projevem alegorického folklóru, a ne ověřitelné, doslovné duchovní reality. Bylo to zahrnutí těchto kulturních legend v rámci tradičních náboženství, které dalo Clarence Darrowi munici, se kterou napadl Williama Jennings Bryana během známého Scopesova „opičího“ soudního procesu v roce 1925. Tento historický konflikt se nyní projevuje v současném světě jako „**evoluce vs. stvoření**„. Pojem „inteligentního designu“, jak se zdá, nabízí možný, pravděpodobný, smířlivý a vyvážený kompromis mezi religionisty a vědci.

Je zřejmé, že pokud by intelligence nebyla vrozená, žádná věda by nemohla existovat, a pokud by neexistoval design universa, neměla by věda o čem bádát a co popisovat (např. vědecké zákony). Z tohoto důvodu odmítnutí hypotézy inteligentního designu by mohlo být atributem marnivosti lidského ega, které má větší zájem na tom „mít pravdu“ a prokázat, že jiní „nemají pravdu“, než k pravdě směřovat.

V této práci budou poskytnuty prostředky pro řešení dosud nevyřešených problémů, jako je Scopesův proces, a následně je odložit. Odpor k řešení není logický, jak by si racionalisté mohli myslet. Narcistické jádro lidského ega, které rozděluje lidstvo na Hatfieldy a McCoye (z nepřátelené strany), není motivované oddaností k pravdě, ale pouze nafouknutím narcistického ega, které získává odměnu z konfliktu a pocitu, že „má pravdu“. Ego je vrozeně aktivně nepřátelské k pokoře a raději zemře (a miliony to dělají), nebo zabíjí jiné lidi, než by se vzdalo svého tajného nároku na suverenitu.

Je zajímavé, jak můžeme vidět z Mapy vědomí, na stupnici pravdy od 1 do 1000 věda kalibruje v úrovni 400+, zatímco duchovno jako takové se objeví na úrovni 500 a vyšší. Omezení vědy je tedy primárně jedním z „paradigmatu slepoty“ (viz Hawkins, 2006) a nedostatek povědomí o důsledcích omezení paradigmatu (které budeme zkoumat později).

Paradigma slepoty chápal Ježíš Kristus a je vyjádřeno v jeho lapidárním výroku: „Dejte císaři co je císařovo, a Bohu, co je Boží“, to znamená, nemíchejte úrovně abstrakce a nesměšujte realitu lineární a nelineární domény.

Neschopnost rozeznat skutečnou pravdu od klamu je primární překážkou celého lidstva a vytváří drtivou většinu lidských problémů, válek, osobního i sociálního utrpení. Tím pádem se zkoumání základní podstaty problémů zdá být naléhavou prioritou.

Že hlavní hádanky, které jsou prokletím lidstva po staletí, lze nyní vyřešit během několika vteřin je v konfrontaci s běžným předpokladem a „zdravým rozumem“. Všechny problémy a jejich zdánlivé komplexity se vlastně rozkládají na jednoduché „ano“ nebo „ne“. Vše, co je potřeba vědět, je jednoduše se jen na to zeptat.

Následující část: Předmluva